

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ryszarda Knosalę
na 76. posiedzeniu Senatu
w dniu 12 maja 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Według przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej warunkiem niezbędnym dla wydania decyzji administracyjnej o przyznaniu świadczenia z zakresu pomocy społecznej jest przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Kwestię tę reguluje szczegółowo art. 106 ust. 4 ustawy. W razie nieprzeprowadzenia takiego wywiadu dana osoba, nawet jeśli spełnia pozostałe przesłanki kwalifikujące ją do uzyskania pomocy, otrzymuje w tym zakresie decyzję odmowną.

W myśl przepisu art. 107 ustawy, „rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się w celu ustalenia sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej”. Zebrane w toku wywiadu informacje muszą wykazać, że dana osoba lub rodzina znalazła się w na tyle trudnej sytuacji życiowej, że nie jest jej w stanie samodzielnie sprostać. Przepis art. 4 ustawy nakłada ponadto na osobę uprawnioną do wsparcia przez państwo obowiązek współdziałania w rozwiązywaniu jej trudnej sytuacji życiowej. Jeżeli osoba wnosząca o pomoc nie stosuje się do zaleceń pracownika socjalnego lub odmawia współpracy podczas przeprowadzania wywiadu, traci szansę na uzyskanie świadczenia. W świetle obowiązujących przepisów dzieje się tak nawet wtedy, kiedy powód niemożności tej współpracy nie powstał z winy osoby ubiegającej się o pomoc. Taki zapis wydaje się zbyt rygorystyczny i w konsekwencji może pozbawić należnego świadczenia osobę znajdującą się w trudnej sytuacji życiowej.

Wydaje się zatem zasadne rozważenie zmiany obowiązujących przepisów w taki sposób, by sam brak współpracy wnoszącego podczas przeprowadzania wywiadu środowiskowego – jeśli brak współpracy nie wynika z jego winy – nie stanowił automatycznie przesłanki do wydania decyzji odmownej.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala